



KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail - Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 2E1

No. 11., Vol. 21., 15. listopadu - November 15th, 1987.

BY W. GUNTHER PLAUT

Rabbi Plaut is senior scholar at Holy Blossom Temple in Toronto.

Esperanto still leaping language barriers at 100

La Eternulo estas mia paŝtisto;
mi mankon ne havas.
Sur verdaj herbejoj li ripozigas min,
apud trankvilaj akvoj li kondukas min.
Li kvietigas mian animon; li kondukas min
laŭ vojo de la vero, pro sia nomo.

Beginning of Psalms 23 in Esperanto: it was anathema to the Nazis.

ESPERANTO IS 100 years old this year. It was the dream of one man and the continuing hope of his followers who will assert that Esperanto, la lingvo internacia, ne estas morta — the international language is not dead.

The hope for such a language is as old as mankind, and the biblical tale of the Tower of Babel reflects it vividly. It recalls that people originally spoke one universal tongue, but for attempting to displace God they were dispersed and their languages diversified. Ever since, communication has been a serious problem for mankind — and a major factor in international tension and wars. We would no doubt understand each other better if we all had at least one language in common (in addition to whatever we normally speak).

Of course, there have been "languages of empire" (such as Greek, Latin, Mandarin and Arabic) and "languages of colonization" (such as Spanish, Portuguese, French, Russian, Dutch and English), and some of these have had "pidgin" offshoots. But the dream of returning to a means of universal communication was never more than a dream until the 1880s, when two men tried their hands at constructing an international auxiliary tongue.

One was Johann Martin Schleyer, a German bishop who invented Volapuk, which was based on monosyllabic roots. It was briefly popular but faded after Dr. Ludwik Lazar Zamenhof, an ophthalmologist from Białystok, published his proposal for another universal tongue called Esperanto (the name denotes hope).

It attracted wide attention and to this day has a devoted following. In 1887, he published a *Devota Libro*, "the first book," with an initial vocabulary of 921 word roots and an outline of a proposed grammar and pronunciation. He showed that a simplified system which was logical, consistent and tolerated no exceptions could be more easily learned by adults than any other "natural" tongue.

He was proved right when 700 delegates assembled for the first Esperanto congress at Boulogne-sur-Mer in 1905. They had come to France from many countries with different mother tongues and were able to conduct their business entirely in Esperanto.

Their objective was not to abolish the languages of mankind, but to create an additional international means of communication.

Unfortunately, the First World War brought the forward thrust of the new movement to a temporary halt. But after the slaughter was over, there were many new converts to Zamenhof's dream, and

5,000 of them attended an international congress in 1923. (As a teen-ager growing up in Germany I was much enamored with Esperanto, but never really pursued it.)

After the Nazis came to power they banned Esperanto in their realm — partly because anything with an international flavor was anathema to them, and also because Zamenhof was a Jew and therefore the creation of his mind was by definition unacceptable. Stalin followed suit and so did Franco in Spain and Salazar in Portugal.

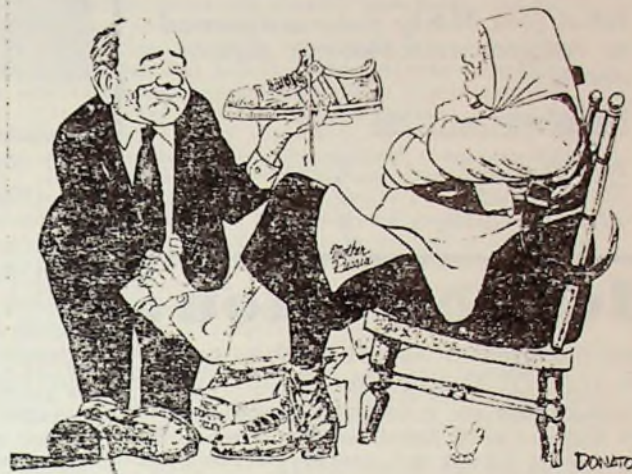
Esperanto has many attractions, especially in its simple grammatical structure and its proven flexibility. For those who speak a language with romance components (such as English and French), the vocabulary is relatively easy to learn. Perhaps because of this, Esperanto has enjoyed much greater success than other constructed languages (besides Volapuk, there have been Ido, Novial and Interlingua).

According to the latest count, there are about a million Esperanto speakers in the world. They share the judgment of a British linguistics professor who said the new language united the power of English, the depth of German, the elegance of French and the sound of Italian. There are users in more than 80 countries and thousands of publications, including dictionaries that keep Esperanto abreast of the latest technological developments. National and local associations abound, and can be found in Canada.

Perhaps now, a century after the founder first brought his ideas for a lingvo internacia to public attention, there will be a renewed impetus for spreading its use. It would be nice if representatives to the United Nations, when mounting the rostrum, could speak one post-Babel tongue. Perhaps they would understand each other better than they seem to now.



Nový ontarijský ministr občanství, Hon. Gerry Phillips.



Gorbachev tries to have it both ways

POLITIČTÍ UPRCHLÍCI

„Mnozí čs. občané, kteří doma pomýšlejí na odchod do exilu, žijí v mylné představě, že přejezdem hranic se stanou politickými uprchlíky, jestliže se za ně prohlásí. Domnívají se, že o tom, kdo je politický uprchlík rozhodují jen oni sami. Nic takového ovšem nikdy nebyla pravda. Pojem politického uprchlíka je přesně definován a mezinárodně uznáván od roku 1951. Politickými uprchlíky jsou lidé, kteří byli ve vlasti pronásledováni (anebo měli oprávněné obavy z pronásledování) pro svou náboženskou víru, rasový či národnostní původ anebo odlišné politické smýšlení. Těmto podmínkám vyhovuje velice málo uprchlíků, kteří nyní přicházejí do svobodného světa...“

„V této době úřady zavádějí mnohem přísnější postup vůči uprchlíkům. Brání se jejich přílivu — a to platí především o značném počtu uprchlíků z Asie a z Afriky. Brání se uprchlíkům, protože v některých státech je nezaměstnanost.“

„Třetím důvodem, proč — například Spolková republika Německo — zavedla od loňska přísnou praxi při udělování azylu, je chování uprchlíků samých. Nezajímá nás, jak si počínají polští či maďarské uprchlíci. Nejsou nám ovšem ani zdaleka hostejní naši uprchlíci z Československa. A opravdové čs. exulanti v Německu a vůbec ve světě musí přímo urážet postup mnohých nových čs. uprchlíků. Těch, kteří zároveň s podáním žádosti o azyl zajišťují na čs. konsulat v Bonn a tam si zařizují úpravu vztahů k režimu, z něhož před několika málo dny utekli.“

„Je to paradoxní situace. Na německých úřadech vysvětlují, proč museli opustit Československo, jaká utrpenství jim tam hrozila. Na čs. zastupitelských úřadech vysvětlují, proč si chtějí upravit poměr. Nejnověji se v řadách čs. uprchlíků dokonce rozšířila pověst, že čs. zastupitelské úřady přednostně vyřizují žádosti o úpravu vztahů k republice, jestliže byly podány dříve, než žádost o azyl nebo o emigraci. Samozřejmě výsledek takového počínání vede šmahem k zamítnutí azylových řízení, jak to nyní mnozí uprchlíci ve Spolkové republice na vlastní kůži pociťují. Tím spíš, jak uvádějí západoněmecké úřady, že čs. uprchlíci přicházejí do Německa jako turisté s pasem a se všemi doložkami. Kdyby byli na černé listině režimu, doložky by nikdy nemohli dostat. Západoněmecké úřady je prostě za politické uprchlíky nepovažují a odmítají jim udělit azyl. Pravda, do Československa je nevracejí, dávají jim povolení k pobytu, ale za nepříznivějších podmínek...“

„Před několika málo lety přicházeli uprchlíci z Československa a v upřímném rozhoru odůvodňovali odchod z republiky přizpůsobeným příslovím „Všude dobře, tak u doma“. Tehdy ovšem nenaráželi na konkurenci uprchlíků z Asie a Afriky, úřady pro ně měly pochopení a azyl udělovaly. Nyní je situace zcela opačná...“

(ČESKÉ SLOVO, MNICHOV)

In his recent speech, Mikhail Gorbachev condemned Josef Stalin for enormous and unforgivable crimes but at the same time defended Stalin's forced collectivization of farming (Nov. 2). Gorbachev tries to have it both ways: he condemns the crimes while holding on to the loot.

J. R. C. CERMAK
Toronto

/Cartoon is from "Sun",
letter to the editor
from "Toronto Star"./

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

Dr. Martin Kvetko 75 ročný



Dne 9. září se v New Yorku dožil 75. narozenin významný slovenský politik a pilot Rady svobodného Československa, MV Dr. Martin Kvetko, absolvent veterinářské fakulty v Brně. Tam působil v akademickém hnutí; za války žil v Topolčiankách. Účastnil se Slovenského národního povstání a do února 1948 byl povereníkem zemědělství. Po únoru 48 odešel do exilu a byl činný v RFE, nejprve v Mnichově a od r. 1961 v New Yorku. Rediguje list Stálej konference slovenských demokratických exulantů.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 15:00
Zámoří lodí ... \$ 17:00
Zámoří letecky ... \$ 20:00

Jednou větou..

Adolf Wenzbauer oslaví ve Winnipegu 26.11. "73". Gratulujeme! -- 18.11. tomu bude 20 let, co v Torontě zemřel obětavý Sokol Cyril Boček. -- 3. listopadu by se byl dr. Miloš Vitek dožil "75". Stále našim v Montreálu chybí. -- Z. Hájek, t.č. v Rakousku, hledá Mirka nebo Honzu Denkovi; Mirek emigroval do Kanady v r. 1984. -- 30.11. v 1800 bude v Royal Can. Military Institute, 426 University Ave., Toronto, přednášet kan. generál R.V. Morton, Chief of Air Doctrine and Operations, NDHQ. Hosté vítání. -- Ottawa Wallenberg Committee poslal dopis M. Gorbačovi ve věci propuštění R. Wallenberga na svobodu po 42 letech věznění. -- Inž. Karel Buzek a vydavatel t.l. navštívili Finské středisko pro seniory v č. 795 Eglinton Ave. E., které bylo nedávno oficiálně otevřeno manželkou finského prezidenta. Mohlo by se stát vzorem pro naše plány. -- Podle informací, které nám poslal Ota Hora z Ottawy, Moskva zkoumá, zda sovětská intervence v ČSSR v r. 1968 byla správná. Hora se domnívá, že důsledkem může být odvolání sovětských vojsk z území naší staré vlasti a doporučuje okamžitý dopis Rady svob. Československa přímou do rukou Gorbačova. -- Z iniciativy vedoucí Royal Cons. of Music v Mississauga, paní D. Rýdlové, bude v Huron Park Rec. Centre 22.11. v 7 večer koncert. Info: 279-9647. -- Knihu E. Jarošové "Mezi starou a novou vlastí" lze za \$10 objednat na adrese: E.K., Apt. 1001, 21 Vaughan Rd., Toronto, Ont. M6G 2N2. Kniha má 368 stran. -- M.T. připomněl, že 7.12.74 byla v Praze pohřbena pí Hana Benešová, 89. -- Vysoké kan. vyznamenání dostala pí Eva Kushnerová, pražská rodačka. -- T. Strobach, resident Everett, Ont. se zájmem čte články o letcích, parašutistech a o domácím odboji za 2. svět. války. -- V Newmarket, Ont. byl se souhlasem Vatikánu vysvěcen na kněze ženatý muž s dvěma dětmi. -- Mikulášská zábava Sokola Toronto bude 28.11. v hale sv. Václava. -- Hledáme informace o rodině J. Zálesáka, která žila v Sudburách, v Trentonu a naposled v č. 78 Indian Rd. Cr. v Torontě. Paní Marie zemřela v r. 1985. -- Daniela Blažková, MD, má tel. číslo 657-8330. -- Karel Mullner, M.Sc. je Sr. Project inženýr v Ont. Centre for Farm Machinery and Food Processing Technology v Chatham, Ont. -- Letošní Bazar Dámského odboru byl dobře navštíven. Vydavatel t.l. věnoval asi 60 knih. -- Toronto se uchází o Olymp. hry v r. 1996.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

LIDÉ MEZI NÁMI



Manželé Sally a Harold Skillingovi /na obrázku vlevo/ oslavili 22. dubna svou zlatou svatbu za oceánem; bylo to v obřadní síni Staroměstské radnice v Praze, kde byli oddáni před padesáti lety. Mezi hosty na banketu byla řada Chartistů, mezi nimi Václav Havel. /Na našem obrázku jsou s inž. Karlem Buzkem, O.C./ Druhou oslavu uspořádali Skillingovi v Torontu dne 15. října v kruhu svých přátel a obdivovatelů. Profesor Skilling je jedním z nejvýznamnějších znalců moderních československých dějin a zvláště komunistů. Byl zakladatelem a až do své penze ředitelem institutu pro ruské a východoevropské sdělitosti. Na torontské oslavě mluvil česky o Masarykovi, o chartistech a o svých návštěvách v Československu, kam mu byl, mimochodem, svého času zakázán vstup. Přejeme manželům Skillingovým, kteří patří mezi nejlepší přátele demokratického Československa, aby ve zdraví oslavili i diamantovou svatbu v Praze a v Torontě.

J. Č.

Ze všech živočichů jen člověk se umí smát, ač vlastně k tomu má nejméně důvodů.

HEMINGWAY



Zajímá Vás hodnota Vašeho domu?
Plánujete prodej či koupi?
Nezávazně zavolejte krajana...

GEORGE P. BENES
Sales Representative

5468 Dundas Street W., Suite 233
Islington, Ontario M9B 6E3

Bus. (416) 231-8100
Res. (416) 736-8399



Tento zajímavý obrázek z roku 1945 v Masarykově domě v Torontě nám prostřednictvím Vlasty Waldaufové, roz. Tichopádové, zapůjčila paní Mitzi Rosenbergská. Paní Marie Tichopádová, matka Vlasty, si mohla jména pamatovat; pokud nám jména chybí, prosíme naše čtenáře o doplnění. Zleva sedící: Matuš Pavlík, Anna Pavlíková, M. Šajdíková, Rudolf Bušík, Louis Šajdík, Mária Ondřejková, Joe Hubený, Julius Petrínek, Markéta Petrincová, Jiří Petrínek, Andrew Lešťák, Marie Bušíková, Blažena Růžová, J. Rosenbergský a Mitzi Rosenbergská. Druhá řada stojící zleva: Anne Schmockerová, roz. Pavlíková, Marie Tichopádová, John Potočný, Vlasta Tichopádová, Lilly Hubená, roz. Pavlíková, Tereza Šajdíková, Stanley Lešťák, Míla Mičková, Jaroslav Tichopád, Pauline Šajdíková, J. Potočný, Marie Potočná, dva neznámí, host z USA a další neznámí, Martinovičová, Mičková, Lída Přístupová, Ludmila Přístupová, Gustav Přístupa st. a neznámí/snad Hába?/. V zadu stojící zleva: Jaroslav Tichopád st., neznámí, Potočný, neznámá, Ján Ondřejka, J. Mička, Lešťáková, neznámá, Karel Růže, Pavel Chvostek, Marie Chvošťková, Martinovič a tři neznámí. Na zemi sedící chlapečci zleva: neznámí, Lešťák, Milan Chvostek a neznámí. Poznámka: od té doby byl Masarykův dům na Cowan Ave. prodán městu, byl několikamilionovým nákladem restaurován na moderní rekreační středisko, které slouží všem občanům městské čtvrti Parkdale. Vedle střediska je malý park pojmenovaný po Tomáši Masarykovi.

kultura

CHYŠSKÉ ZASTAVENÍ KARLA ČAPKA

Chyšé jsou malé západočeské městečko v mušli lesů a proslulých luk, kde od Zlutič až k Rabštejnu v línici olší a jív klikatě utíká řeka Střela. Zde, na zámku rodu hrabat Lažanských, před sedmdesáti lety, od května do konce září, pobýval jako vychovatel třináctiletého hrabátka Prokopa Karel Čapek. O své preceptorské kariéře ovšem později hovořil jen poskrovnu - místo přijal z nouze; byl už známým publicistou, překládal francouzské básníky a chystal se k vydání povídky Boží muka. Jenže po svém doktorátu na české Karlo-Ferdinandově univerzitě v listopadu 1915 marně hledal místo, které by ho také živilo. "Mé předběžné vzdělání je jenom doktorát v oboru dějin umění a estetiky," píše 17. 7. 1916 knihovníkovi Zemského muzea Františku Kholovi, a jako by se stydl, dodává: "Nevím sám, k čemu bych se s tím hodil..." Když tedy přijal v březnu 1917 místo vychovatele, vynucené okolnostmi a válkou, netušil, jak důležitým zastavením bude v jeho pozdějším životě a díle, právě v Chyších poznával to, co jinde nebylo k vidění. Chyšé měly ještě zachovalé středověké hrzení /byly založeny v polovině 12. věku/, hluboké koryto dávného hradního příkopu z času prvního chyšského hradu, výstavně hrázdlené domy, židovské ghetto, velké čtvercové náměstí dlážděné oblázky; město bylo německé, až na několik českých rodin hraběcích úředníků, ale ještě kolem roku 1700 se v obecní kronice objevovaly české zápisy, doklad, jak dlouho tento starý husitský kraj odolával pobělohorské germanizaci.

Čapek se ocitl v krásném a snivém zákoutí; zámek, původně renesanční, v polovině minulého století přestavěný Ignácem Ulmannem do tudorského slohu, byl obklopen nádherným parkem a s jezírky, altány, průzory a tišinami činil dojem nevšedního šlechtického sídla. Přesto zde bydlel špatně; zatímco v poschodích zámku byly slunné salóny a kavalerijské pokoje, jeho ubytovali ve studené a tmavé místnosti nad zámekovou kaplí. I naděje na vlastní práci se rozplynula; petrolej na svícení nedostal ani on, ani druhý vychovatel, medik Jiří Fouska, a byl zaměstnán Prokopem i hrabětem JUDr. Vladimírem Lažanským tak dokonale, že mu na soukromí téměř nezbyl čas. Jen kradmo překládal a snad i rozepsal povídku Hora. Provázel hraběte na vyjíždkách po kraji; projížděli německými obcemi s českými jmény: Čichořice, Protivec, Poříčí, Jablonná... A zcela nesporně spoluprožíval tragédii západočeského kraje, která dala 25. 5. 1917 obrovským výbuchem muničky v Bolevci u Plzně zahynout sta životům. Dobře tušil, co dokáže vpád úděsné techniky do lidského světa učinit, uchopí-li ji jedinci do

svých rukou. Začal se bát o osud lidstva; na frontách se objevily kulomety, plamenomety, dalekonosná děla /Tlustá Berta z Kruppových závodů v Essenu/, 22. dubna 1915 u města Ypres Němci použili jedovatý plyn, který vyhlazoval; staletá díla lidských rukou a ducha se obracela v rumiště a v nich nalézali smrt nejnevinější... Všiml si drobných pracovitých lidí: zemědělských dělníků, hajných, vrátného, služáček i žebráků u zámeckých vrat, slyšel zpěv služebných děvčat na zámeckém nádvoří pod lipou a když se den propadal do šera, chodil tichým parkem, naplněn tvořivým neklidem a touhou zachytit alespoň nit letících myšlenek. Nejvolněji mu bylo v zámeckých sklenicích s kořenovou vůní humusu a země.

Teprve v posledních dnech měsíce září směl odjet do Prahy a nastoupil slíbené místo volontéra v knihovně Zemského muzea; zakrátko, v pondělí 22. října, téměř po dvouletém hledání zaměstnání, obdržel v Národních listech placené místo redaktora.

Karel Čapek ve svých dílech na Chyšé vzpomínal; již na jaře 1919 psal povídku "Na zámku", kde dal zaznít mnoha postavám z chyšského zámku; jsou to zámecká děvčata, vychovatelka Olga /Lucie Lemoine/, Mister Kennedy /Jiří Fouska/, hrabátko Osvald /Prokop/, starý hrabě, zámecké prostředí, park i vžitý ceremoniál. I vzácné modré chryzantémy dal vykvet v povídce "Modrá chryzantéma" v malé vchetrovské zahrádce při trati nedaleko Chyší /což je ovšem básnický vid, ve skutečnosti neexistovala/, starý hrabě se objevuje i ve "Zločinu na počest" a ve Věci Makropulos doznívá stará rodinná pověst hrabat Lažanských. V roce 1923 píše román Krakatit; opět zde ožívá starý hrabě, kníže Hagen-Balttin, boxer Egon, komorník Paul /komorník Adolf/, zámek obrostlý břečtanem, ale ožívá i tragédie kraje; rozmetaný Bolevec v něm žil. Podle dochovaných archivních materiálů byl přímo předznamenáním města Grottopu v Krakatitu.

Do kraje pod horou Vladařem se Karel Čapek vracel - své největší vyznání lásky k člověku, obyčejný život, psal na statku své sestry Heleny v prohořském Hrádku a v Brložci u Zlutič, kde byla nádražička s lobelkami a lichořeřišnicí, samý měsíček a pomněnka, kde byli Němci jako polena, rybníky a říčka v ohybu těsného údolí, lovčí zámečky ukryté v lesích a dunících ve větru jako varhany, kde hraběcí adjunkti cidili pušky panstvu v lodenových pláštích a fořti měli frňousy jako liščí ocasy. To všechno vešlo do jeho díla jako oslava života a práce všech drobných pracovitých lidí, kteří vždy byli solí této země.

"Hlasy", Austrálie.

"SOBOTA, NEDĚLE, PONDĚLÍ"

Nové divadlo v Torontě zahájilo letošní sezónu provedením veselohry Eduarda de Filipo "Sobota, neděle, pondělí" 25. října 1987. I když jsem bohužel neviděl celé představení, Toman se nesnažil o italské ladění hry a snad měl pravdu. Jeho režie jako skoro vždycky, byla jistá a úspěšná. Scénu navrhl Ant. Dimitrov, kostýmy Jana Jeřábková a představení řídila Dáša Belačiková. -- Zdenka Novotná, Marie Klečková, Jana Jeřábková, Tomáš Mašek, Milan Chrák, Pavel Král a Vladimír Kulhavý zahráli své role tak, jak jsme oprávněni očekávat: přesvědčivě a místy znamenitě. Úspěšná byla i Ota Saftállová a Ivan Rázl, ale zvláště se ukázali dva herci, které jsme v poslední době viděli velmi zřídka: Jirka Škoda a Dušan Novotný. V menších rolích se představili Václav Tábořský a zcela noví členové souboru Zuzana Novotná, Pavel Makovec, Radka Tamchynová a Karel Tamchyna. Doufáme, že je uvidíme častěji. -- Úspěšné zahájení nové sezóny přes drobné nedostatky jako problémy s textem či nevalná

MÁME NA SKLADĚ

Nazvěte to před-vánočním výprodejem. Tyto nové knihy ze západoněm. INDEXU nabízíme našim čtenářům za hluboko snížené ceny:

Petr Kouba: "Lekce jízdy", 254 stran, \$9; Zuzana Brabcová: "Daleko od stromu", 155 stran, \$8; Viktor Fischl: "Figarova zlatá svatba", 113 stran, \$7; Lenka Procházková: "Hlídač holubů", 159 stran, \$8; Jar. Opat: "Tomáš G. Masaryk-Filozof a politik", 550 stran, \$14; Jar. Putík: "Muž z břitvou", 352 stran, \$10; L. Vaculík: "Milí spolužáci", dva díly, 373 stran, \$15; Jar. Krejčí: "Miroslav Tyrš", 154 stran, \$6; K. Goliath-Gorovský: "Zápisky ze stalinských koncentráků", 135 stran, \$7; Fr. Janouch: "Ne, nestěžuji si", 221 stran, \$8; J. Firt: "Záznamy ze starých deníků", 117 stran, \$7; Jan Trefulka: "Velká stavba", 117 stran, \$7; J. Lederer: "...A když se řekne Voskovec", 168 stran, \$7; P. Tigris: "Dnešek je váš, zítřek je náš", 157 stran, \$6; Z. Mlynář: "Krise v sov. systémech 53-81", 210 stran, \$7. -- Z edice Arkýř- Jiří Kovtun: "Slovo má poslanec Masaryk", 209 stran, \$10; S. Richterová: "Slovo a ticho", 155 stran, \$10. Z Konfrontace-Blanka Kubešová: "Romance pro Žoržinu", 182 stran, \$10.

slyšitelnost. Jen bych si přál, aby nám Nové divadlo někdy zahrálo hru našich autorů, která se doma hrát nesmí. -- A ještě něco mně neuniklo: prvně od založení Nového divadla nevystoupil Ferdinand Čulík; doufám, že to byla jediná výjimka. J. Čermák.



Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station./

Toronto, Ont.
M8X 2W4

THE CANADA-U.S. FREE-TRADE AGREEMENT



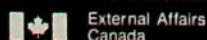
For publication orders call
1-800-387-0660*

Telecommunications device for the deaf: 1-800-387-0617*

For enquiries call
1-800-267-2006*

*8:00 a.m.-8:00 p.m. EDT, weekdays, except holidays.

Trade: Securing
Canada's Future



Canada

Bistro Benes
RESTAURANT & DINING LOUNGE

YOUR HOSTS
PETER and ANN BENES

17-19 MAIN ST. E.
GRIMSBY, ONTARIO
945-4498

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ
BOX 25 STATION "A"
MISSISSAUGA, ONT
L5A 2Y9 CANADA

Kdo byl mecha-
nikem Jindři-
cha Berana, 3/3,
který padl nad
Belgií 12.5.40?
--Máme zprávu, že
Miloš Mečíř byl
členem čs. akrobatického
teamu na OH v Berlíně v r.



JAN WIENER

DRUHÁ NÁVŠTĚVA U STARÉ ZNÁMOSTI

Vlastík dal Janovi listinu, kterou mu dala matka. Na této listině byla jména a adresy lidí, kterým svěřila Janova matka jejich majetek, aby nepadl do rukou gestapa. Jan strčil listinu do náprsní kapsy své uniformy a zapnul kapsu na knoflík. Byl dnes skutečně jak ze škatulky. Vlastíkova matka nejen vyčistila a vyžehlila jeho uniformu, ale také mu vyprala a naškrobila košili. Před zrcadlem si narovnal kravatu, usmál se sám na sebe. Byl se sebou spokojen.

»Dnes jdu na návštěvu. Na tuhle návštěvu jsem myslel celou válku. Strašně se na ni těším. Ale nejde o holku!« řekl Jan a odešel.

Šel směrem na Malou Stranu, přes Dačického náměstí na ministerstvo financí. Směrem, jímž krácel už jednou před šesti lety. V roce 1939. Tenkrát musel jít na tohle ministerstvo s listinou šatstva, které si chtěl vzít sebou s Hitlerova Protektorátu do Jugoslávie. Tato listina musela být schválena protektorátním úředníkem Havránkem. Havránek byl znám svou podlizavostí k německým okupantům a silným antisemitismem.

Když před šesti lety Jan zaklepal na jeho dveře, ozvalo se německé »herein«. Jan tehdy vstoupil a okamžitě mu vletlo vstříc jediné slovo: »Zid? Neumíš pozdravit, žide? Dej mi tu listinu!«

Po přečtení seznamu se ironicky zeptal: »Na co potřebuje žid dva páry bot? Ty nebudeš mít čas obnosit ani jedny.«

Smál se vlastnmu vtipu a škrtnul v seznamu, kdekoliv viděl více než jednu věc. Jeden pár ponožek, jednu košili, jeden spodky, jeden svetr, jedny boty. Žádnou knihu, žádný klobouk, žádné lyžařské boty.

»Vy židáci byste si chtěli vzít všechno sebou. Věci, které jsi ty a tvoji rodiče stejně ukradli.«

Seškrtnou listinu hodil na zem, takže ji Jan musel zvednout. Potom zaplatil vysoký poplatek a Havránek ho propustil se slovy: »Vypadni a už se nevracej, pacholku židovská!«

Jan vyšel z Havránkovy kanceláře s pocitem hluboké nenávisti, s myšlenkou na pomstu, s touhou zabít tohoto člověka.

S těmito pocity prošel tehdy před šesti lety hlavní bránou ministerstva a se stejnými, ba ještě silnějšími pocity se dnes k této bráně vracel. Psal se rok 1945. Procházel jí a myslil si: »Kruh se uzavírá.«

Vrátný, sedící za oknem vrátnice, byl velmi zdvořilý, když uviděl mladého muže v anglické letecké uniformě s vyznamenáním.

»Je pan Havránek přítomen?«

»Ano. Třetí patro, čtvrté dveře vlevo.«

Jan polkl rozčilením, srdce se mu roztouklo. Vrátný chtěl návštěvníka ohlásit telefonem, Jan ho však od toho odradil.

»Je to překvapení, nečekaná návštěva od známého po mnoha letech.«

Vrátný se usmíval a cítil se být částí přátelského spiknutí, jako dítě, které neprozradí tajemství dárku k narozeninám. Jan měl připravený hezký dárek pro Havránka.

Vrátný vstal, šel směrem k výtahu a řekl: »Počkejte, přivolám výtah.« Jar čekal trpělivě celou válku na tento okamžik, nyní však nechtěl čekat ani vteřinu déle.

Rozběhl se a, lehce přeskakuje tři schody najednou, vyběhl ke svému cíli. Jako ve zrychleném filmu mu prolétlo hlavou oněch šest let. Let zaplněných zoufalstvím, strachem i odvahou, nadějí, útekem pod vlakem, konfrontací se smrtí, v bombardéru nad hořícím Německem, v zajateckém lágru v Itálii.

A jak se zachoval osud k padouchovi Havránkovi? Jan měl v tom okamžiku jen jediné přání. Najít Havránka na tomtéž místě, z kterého ho tenkrát se slovy »vypadni a už se nevracej, pacholku židovská!« propustil.

Druhé patro. Nadechl se, běžel ještě rychleji. Třetí patro. První dveře vlevo, druhé, třetí, čtvrté. Zaklepal. Nečekal na výzvu »dále«, tentokrát v češtině, zmáčkli

kliku, prudce vkročil do místnosti a pevně za sebou zavřel dveře.

A skutečně. Za stolem seděl tentýž muž, stejný knírek »la Manjou«, stejný účes, zvaný »německý beefsteak« s vyholenými stranami a s malým mokřým flekem vlasů pečlivě učesaných, s pěšinkou uprostřed. Tuhle ošklivou frizúru nazýval Janův otec »prdelní pěšinka«. Jan se vnitřně usmál, protože Havránkova hlava vypadala opravdu jako chlupatý zadek.

»Co pro vás mohu učinit?«, vstal Havránek od stolu a přistoupil k Janovi s nataženou rukou. Jan ignoroval nabízenou ruku, sundal čepici a zeptal se:

»Znáš mě? Poznáváš mě?«

»Ne, pane, nemám tu čest,« odpověděl Havránek, byl trochu v předklonu a mnul si nervosně ruce. »Známe se?«

»Ano. Bylo to asi před šesti lety,« začal pomalu Jan tichým klidným hlasem.

Havránek ztuhl.

»Pamatuješ se na toho židáka, jak si ho tenkrát nazval?«

Havránek se stáhl za psací stůl. Byl velmi bledý.

»To jsem já, ten židák,« dodal Jan s milým úsměvem. Ale jen ústa se usmívala, oči byly plné nenávisti. Přistoupil ke stolu:

»Pamatuješ? Jeden pár bot stačí, stejně nebudeš mít čas je obnosit, stejně jste všechno ukradli, pamatuješ?«

Perličky potu vyskočily na Havránkově čele. Roztřásl se. Nervózními prsty se snažil urovnat papíry na stole.

»Prosím o porozumění, dělal jsem jen svou povinnost.«

Jan neporozuměl a také nechtěl porozumět. Předklonil se a přitáhl si Havránka přes stůl. Dvakrát ho udeřil dlaní a hřbetem ruky přes obličej.

»Je mi líto, odpusťte mi, prosím. Neudávejte mě. Mám ženu a děti,« prosil Havránek. Horní ret mu krvácel.

»Jsi tedy bohatší než já,« šeptal Jan a přitáhl si ho blíže k obličej: »Měl jsem otce a matku, a také babičku - už nejsou. Mně nic není do tvé rodiny, s tebou si musím vyrovnat účty. Pamatuješ? Nazval mě židovský prase! V Novém Zákoně se dočteš »Je mi líto« a »Odpusť«, přečti si to, zbabele, zrádce! Víš, co říká Starý Zákon?«

Havránek potřásl hlavou a dělal slabé pokusy o osvození.

»Já jsem bůh pomsty!«, zakřičel Jan do bílé, mokré a strachem pokřivené tváře před sebou. S těmito slovy ponořil svou pěst do Havránkova obličje a rozmátl mu nos. Dokumenty, akta, stůl i podlaha nesly stopy Havránkovy krve. Havránek omdlel. Pouze jeho pěšinka vydržela tento otřes a vlasy voněly slabě parfumovaným olejem.

Jan si třel klouby pravé pěsti, díval se na nehybně ležícího Havránka. Duševně i tělesně se vyrovnal s něčím, co ho tížilo celou válku. Něco nebylo v rovnováze od doby jeho ponížení před šesti lety. Nyní věděl, že se to vyrovnalo. Dostavil se silný pocit úlevy. Kopl do koše na papír, převrátil ho a plivl na zem vedle k vědomí pomalu přicházejícího Havránka. Nasadil si čepici, urovnal uniformu a vyšel do chodby, aniž za sebou zavřel dveře. Šel na záchod a umyl si ruce. Lehce, jakoby v tanci, seběhl schody dolů. Nakoukl do vrátnice a pronesl s úsměvem: »To bylo ale překvapení pro pana Havránka! Z toho dárku, co jsem mu přinesl, je celý pryč. Trochu se změnil.«

»Ano, ano,« přikývl vrátný, »šest let okupace, to byla dlouhá doba.«

»To je pravda.« Jan zamával a vyšel do slunce ozářené ulice. Ještě jednou se podíval na klouby své pěsti. Usmíval se a myslil si: ano, tak je to, knuckle sandwich - kloubový sandwich, říkájí v Anglii a Havránek ho hezky sežral.

Pískal si písničku, naskočil sportovně do rozjíždějící se tramvaje, pohlédl na půvabnou divku sedící proti němu. Na Jungmannově náměstí vystoupil a dal se směrem k vinárně »U Zoufalých«. Čekal tam na něho jeho kamarád Horáček, také v uniformě.

»Zabils ho?«, zeptal se dychtivě Horáček.

»Ne, nezabil,« odpověděl Jan.

Horáček byl zklamaný: »Taková svíně a tys ho nechal žít! Tak ho aspoň udej, toho kolaboranta!«

»To nebyla věc úřadů, já jsem si to s ním vyřídil osobně, ta věc je pro mě ukončená.«

Jan se posadil, Horáček mu nalil víno a napili se. Postavili sklenice, Horáček se lehce usmíval, scházely mu přední zuby. Ztratil je, když se nemohl dohodnout s australským námořníkem v anglickém pabu.

(Dodatek redakce: Ten jeden, o kterém se tu píše, odeslal do důchodu jako nositel Řádu práce a jako zasloužilý člen KSČ. Ten druhý musel opět uprchnout s jedněmi botami.) "Reportér", leden 85.

1936. Teamu velel mjr. let. Sáša Hess. -- První anglický přehled našich padlých letců na západě sestavil J. Sigmund, 2 Fenwick Close, Newcastle upon Tyne, NE2 2LE, England. Je to nejdokonalejší seznam, který existuje; má 86 stran. Padlí jsou seřazeni abecedně, jinde podle místa hrobu, jinde podle perutí. Zkratka: autor využil všech předností kompjůtru. Zajímavé je, že nikde není hrob, ani záznam o smrti skupiny čs. letců, kteří zahynuli na palubě dvou angl. lodí torpédovaných v Sev. moři v r. 1942: Berounský, Ferák, Laštovička, Návesník a Zikmund. /Autor se přimlouvá, aby byli "nějak vzpomenu ti v Brookwoodu". -- Na 1. listopad připadly nedožití 80. narozeniny Vladimíra Šlechty, od 311. a nám. kapitána, rodáka z Dolních Kralovic. Přátelé nezapomínají. -- Bill Fulcher z Carlisle, Arkansas, USA, se znal za války s T. Motyčkou; stejně jako kan. letec Jack Portch z Islington, Ont. Oběma jsme sdělili, že Motyčka přišel o život při útoku na něm. autokolonu 15. října 44, během SNP, jako příslušník 1. čs. let. pluku na vých. frontě. Je pochován v Nedakonicích, blízko Uh. Hradiště. /Tyto informace nám poskytl F. Krůža z Austrálie. -- L. Šrámek z Francie poslal překlad životopisu V. Kordy historikovi Thomasovi do Brestu v souvislosti s nálety 311. perutě na tammí přístav za války. Městský archiv má také data o nav. Gellnerovi. -- Podle M. Cíglera zahynul u Malty v r. 42 čs. dobrovolník z Austrálie a stíhač v rámci RAF Čapek, při obraně angl. nám. konvoje na cestě do Gibraltaru. Čapek není v žádném seznamu padlých. Kdo o něm ví víc? -- L. Světlík, res. N. Zélandu, považuje Doubkův návrh o Velkém sjezdu v r. 1990 v Anglii za dobrý; dodal: "Pokud bude zdraví sloužit a budeme mít na letenky". -- John Shuster oslavil 25.3. v Anglii "66". -- Předběžné přihlášky na Velký sjezd v Anglii v r. 1990 lze poslat na adresu: Capt. K. Pospíchal, Flat 10, Shaftesbury House, 29 Moscow Rd., London W2 4AH, England. -- John Grygar nám poslal několik zajímavých historek z doby těsně po válce, kdy sloužil u 147. angl. perutí. Za války jeho přátelé byli mj.: R. Slíva, L. Volek, J. Haas, J. Tiller, B. Tobyška a J. Gröslích. /Obdržel také chtěl k letcům, ale byl barvoslepý. -- Libyjské vojáky zanechali při ústupu před Franc. Ciz. legií v Čadu sov. vrtulník MI-24 a tři letouny Aero L-39; všechno je letuschopné. -- A. Hess a K. Fritsche byli před válkou známí soutěžní piloti; Hess létal na seriové stíhačce Avia B-21. -- Josef Košnar, 3/1, padl nad Amiens 5.6.40 a je pochován v hrobě č. 175 v La Targette. -- J. Knapp popsal operaci radaru za války; byl dobrý na 80 mil, později na 100 mil. -- Václav Kočí zalétal stíhačku B-534 již v r. 1933. Avia vyrobila před r. 37 v licenci 12 bombardérů typu Bloch MB-200. -- Počet členů Východočeského Aeroklubu byl 2. válkou zdecimován na obou frontách a v konc. táborech. Zakladatel Karel Levý přežil věznění ve Flossenburku. -- Chloubou R. Půdy je jeho anglická zahrada; má několik set květin všech druhů. -- Dr. Luděk Vašíček, lékař v Braunsbachu, NSR, je nadšeným soukromým pilotem. -- Zkušební pilot Juraj Šouc z Vodochod se zabil. -- Z. Č. dokončuje v NSR rukopis "Kastrofy v čs. letectvu". -- Ve Francii je na prodej letoun Zlín XII, imatrikulovaný F-AQII, výr. č. 194, dodaný do Francie v lednu 1938. Fotografie letounu a adresu majitele máme. Cena: 40.000 franků. Kdo má zájem? -- Za \$5 pošleme zájemcům knížku M. Vilda "Osud byl mým přítelem", 187 stran. Šek na "Kan. Listy". -- Ve veřejné dražbě v Anglii byl nedávno během 90ti vteřin prodán letuschopný Spitfire za £300.000, což je asi Can. \$ 600.000! /Kdo tomu nevěří, tomu pošleme výstřižek z novin. -- Kniha "Special Duties Operations in WW2" o vysazování anglických a jiných paraagentů za nepřátelskými liniemi/ nevyjde. Rukopis má K. Merrick. -- Přítel nám poslal zajímavý článek "RAAF Pilot to Prime Minister"; pojednává o J. Gortonovi, který za války létal na Hurrikánech a stal se nedávno hlavou australské vlády. -- K Velkému sjezdu v r. 90 se plánuje pěkný pamětní odznak. J. Doubek nám poslal první návrhy. -- M. Liškutín navštívil v Chippenhamu hroby A. Mikoláše, F. Sedi a J. Klose. -- Díky P. K. jsme z Anglie dostali tuniku let. důstojníka RAF, komplet se stužkou DFC. -- V Brookwoodu byl o letošních Dušičkách vzpomínkový obřad, který vedl p. dr. Jan Lang. Za účasti asi 70ti osob promluvili Míla Kašpar a Šula Soukup. Také u památníku v Runnymede byl pietní obřad. -- Novou Šmol-dasovu knihu nazval jistý čtenář z Anglie "nepřátelsky stylizovaným hanopisem". -- V Southamptonu je "Spitfire Society"; vede ji S/L David Green. V jejich bulletinu byla nedávno zpráva manželů Visickových z Truro, Cornwall, zda někdo ví totožnost čs. letce od 312., který v r. 41 se "ztratil" a zaklepal na dveře jejich farmy. Pomocí A. Vrány se zjistilo, že šlo o A. Jirovce, který zemřel v Československu po válce.



9.8.1913-22.9.1987.

Miloš Mečíř, býv. RAF stíhač, zemřel nedávno v Anglii. V r. 39 odešel ven přes Maďarsko, kde byl vězněn. Následovala Francie, Anglie, kde létal na Spitfirech. Po válce se usadil v Brně. V 50. letech sloužil u RAF v Malajsii. Od svých 55ti let byl bankovním úředníkem v Anglii.

O vojácích

Do Mnichova 39
vedoucími orgá-

ny Hlavního štábu armády byli: plk. gšt. S. Ingr, přednosta 3. op. oddělení, a plk. gšt. Hájek, přednosta 2. zpravod. oddělení, které mělo skupinu ofensivní/pplk. gšt. F. Moravec/, defenzivní/mjr. Bartík/, studijní/pplk. gšt. F. Dastich/ a agenturní/škpt. gšt. Strankmüller/. Pokud se týče plk.



Hájka, byl po odchodu do zahraničí—jako franc. legionář—přiját v hodnosti majora do Ciz. legie v Sidi Bel Abes, později vedl naše vojáky v Agde. Z Beziere odešel po debaklu Francie do Anglie; v lednu 41 byl poslán do Indie. Tam měl "potíže" s řed. Zbrojovky /Havlíčkem/, ale znamenitě spolupracoval s řed. od Baťů /J. Bartošem/. Na jaře 42 se Hájek vrátil do Londýna a koncem téhož roku po dopravním úrazu zemřel. —Pplk. gšt. Kryštof, pozdější generál, působil za války v Kahýře. —Na jaře 40 velel čs. divisi ve Francii gen. Viest, náč. štábu byl pplk. gšt. Alois Fišera. Různá oddělení vedli: mjr. gšt. L. Souhrada, škpt. F. Klvaňa, škpt. gšt. K. Procházka, škpt. gšt. Pravoslav Řídký. Velitelem dělostřelectva byl plk. gšt. Bosý-Sklenovský; jemu byl přidělen mj. gšt. Alfred Ressel. Osobním pobočníkem gen. Viesta byl por. jez. Miloš Knorr. O něco později se ke štábu připojili kapitáni gšt. Vilém Sachr a Borský. Těsně před pádem Francie vystřídal Viesta gen. Neuman-Miroslav. Evakuace po pádu Francie se uskutečnila hlavně přes Sete a Bordeaux. —W. Mokrynski v Torontě nasbíral za 30 let přes 30.000 předmětů z 2. svět. války z 54 různých zemí; je mezi nimi 500 helmů a 10.000 medailí. Tel. 249-2747. —Máme pěkné foto mjr. St. Krause, který sloužil u protilet. pluku v Haifě. —V populárních statích dr. J. Němce budeme pokračovat. Poslední jeho práci je článek "Také vojenský soud se někdy směje". —Láda Blažek, resident Austrálie, ale t. č. v USA, nám zapůjčil pěknou fotografii dr. E. Beneše a gen. Sikorského; jiné zachycují W. Churchilla během návštěvy u našich vojáků. —Stále nemáme adresu V. Šajnera, o kterém se zmiňuje pplk. děl. B. Hlavatý v článku "Citadela"/viz "Osvobození", č. 113 z list. 1981./ —Na ME rád vzpomíná resident NSR MUDr. D. Hercz. Pamatuje si zajímavé podrobnosti. —Populární v Anglii byl mjr. Voves, kpt. Knop, škpt. S. Chrástina, npor. F. Bogataj, mjr. gšt. Z. Sládeček a malíř škpt. Cipra. —Máme fotografie škpt. jez. Květoslava Prokeše a por. Šatany, kterému v Anglii říkali "Klaudius". Mají jedno společné: byli popraveni po únoru 48 gen. Reicinem a jeho společníky. —Jsme gen. M. Ferjenčíkoví vděční, že vlastním nákladem vydal "Svědectvo o SNP". Žije v USA. —Z archívu M. Tilleru máme foto red. "Našich Novin" Rosti Kocourka; psal pod značkou VrV. Od T. Gregora je foto Honzy Valnera a Rudly Čulíka, který žije ve W. Virginii, USA. —V létě zemřel v Peterborough, Ont. Vlad. Kotásek, býv. rotný 1. tankového pluku čs. obrněné brigády. Zanechal manželku/angl. původu/ a dva syny. —Na židovském hřbitově v Praze-Strašnicích je pamětní deska na počest padlých bojovníků u Tobruku a Dunkirku, jakož i utonulých Čechoslováků na lodi "Patria", která explodovala v Haifě v listopadu 1940. Explosi přežil npor. Leo Pollak/nar. 23. 11. 18 v Jihlavě, zemřel 26. 8. 1981 v Curychu ve Švýcarsku/. —F. Marlow nám z Kalifornie poslal pěknou vzpomínku na baletního mistra Sášu Machova, který byl v Palestině a v Anglii; po válce se stal šéfem baletu Nár. divadla. 19. 6. 51 po velkém úspěchu své inscenace "Labutího jezera" spáchal sebevraždu. Bylo mu jen 48 let. —Zdenka Bechyněho dobře znal dr. Karel Bála. —Leg. hlídka oblasti jižního Pacifiku přinesla vzpomínku neznámého autora na pobyt v Syrii za války; byl velký nedostatek čerstvé zeleniny. Tenkrát byl kuchařem našich "zázračný" kuchař Frant. Kovář. Kdo o něm ví víc? —F. O. Miksche /nikoliv Mikše/ sloužil ve Španělsku u gen. štábu rudých, pak u Francouzů. Vydal knihy "Blitzkrieg" a "Paratroops", které ho proslavily. Koncem 50. let byl prý velitelem portugalské vojenské akademie. —Kdo znal mjr. dr. Jana Poledníka? —Honza Fischl byl u Tobruku s RASC a ne s čs. jednotkami. Poláček na ME nesloužil. /Rádi opravujeme./ —10 čs. legionářů v Torontě vytvořilo důstojný rámec při letošní oslavě 28. X; vedl je kpt. Vladimír Dufek. —V Belgii vyšel článek o tancích typu Renault FT 17 v ČSR před válkou; výrobou tanků se zabývala Janečkova zbrojovka na Pankráci. —V. Holub poznal na skupinové fotografii v "KL" z 15. 6. 87 svého přítele por. Ondřeje Steinera; na fotce klečí. Po návratu do vlasti si změnil jméno na Ondřej Slovák. Ač chem. inž. pracoval na min. školství v Praze. Po změně poměrů v r. 48 odešel do exilu. Zemřel v Anglii. —MUDr. D. Hercz rád vzpomíná na B. Velvarského; litoval, že neměl jeho adresu v r. 83, když cestoval po tomto kontinentu. —U 2. dělostřelecké baterie sloužili Sláva Šulc, Karel Jabor a Jarda Tichý; poslední 2 zemřeli v Kanadě. —Dr. Jar. Němec z Washingtonu sestavil stručný, ale velmi zajímavý životopis Zdeny Ančíka; nelíbila se mu moskevská linie spolupráce s Němci v letech 39-41. Sborník "Uherskohradištsko" z r. 83 má o něm jen velmi stručný záznam. Ančík se narodil v Kunovicích v r. 1900 a zemřel doma v r. 1972. —Mjr. Hrubant zemřel v NY někdy v r. 1967. Kdo má podrobnosti? —Podle dr. Němce nebylo prokázáno, že plk. gšt. Hájek byl z jedoucího autobusu vyhozen Moravcovými muži. /Měl s ním spor, ale nikdo nevěděl, o čem vlastně šlo./

Fráňa Šrámek: Náš mlčící voják

Mne nesmíš se ptát, jak bylo mi
Mysli si třeba, jak ten čas spěl
Že jsem to všechno už zapomněl
To září, ten říjen. Že v sobě mám hrob
a nad ním ani ta vrba už nešumí
Mysli si všechno a nic. Já mlčím dál
Tu řeč svou najdu zas a to mi věř
až znovu rozkvetne železný keř
Jenom z úst nevypuště, že jsem se bál
Patroni čeští, stál jsem tam? Stál



Čs. vojenský hřbitov LA TARGETTE utvořen v úseku bojiště, kde se proslavili první čs. dobrovolníci roty NAZDAR 9/5 1915.

(v popředí Pamník padlých z roty NAZDAR, odhalen 9. května 1915 — v pozadí Pamník padlých Čechoslováků v obou světových válkách — ve středě (kopie) pamětní kříž u KREŠČAKU, kde padl Král JAN Luxemburský 26/8 1346)



Castelnau, Francie, květen 1940: 1. rota na cvičišti. /Z archívu mjr. K. Čermého, NSR./



Beziere, Francie, duben 1940. Zleva: škpt. Karel Procházka, kpt. Castaldo a Pravoslav Řídký.



Vzácná fotografie z Agde ze října 1939: přehlídka čs. dobrovolníků. Zleva: částečně krytý gen. Matiret, pak gen. Faucher/nejvyšší důstojník/ a v čele útvaru Commandant de Vick. Prostřední v první trojici je Karel Čermík, z jehož soukromého archívu fotografie máme.

O PARAŠUTISTECH



Setkání v Praze 17.6.87 se zúčastnili /podle abecedy/: Černota, Klemeš, Krzák, Musil,

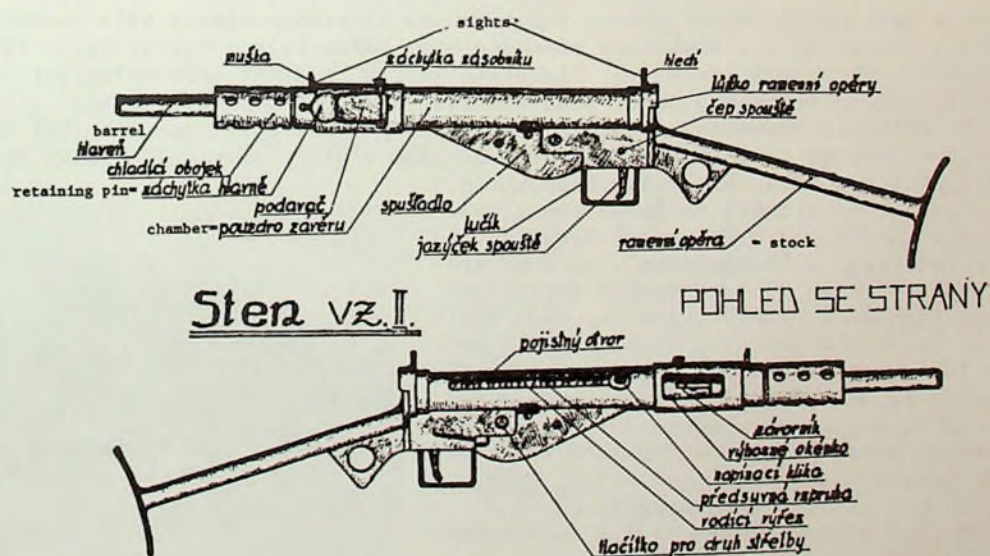
Pernický, Riedl, Šikola, Štursa, Trpík a Zemek. Pro nemoc tam nebyli: Řezníček /skupina WOLFRAM/ a Machovský-Vrbka /skupina Potash/. Zajímá nás, kolik dalších záp. parašutistů /vysazených/ žije doma? Podle našich informací válku přežili také: Vavrda /SPELTER/, Hanina /GLUCINIUM/, Pešan /PLATINUM/, Škácha /SILVER B/, Široký /CALCIUM/ a T. Býček /BARIUM/. Nevíme, zda od konce války zemřeli či zda žijí. --Jaroslav O. /Petr/ Vrána nám z Millbrae, Kalifornie, poslal podrobnou dokumentaci své činnosti za války jako přední odbojový pracovník na Dunaji /v Rumunsku a v Jugoslávii/ až do jara 1941, parašutistický výcvik v Egyptě u ME-102 a vysazení v Jugoslávii v září 1944. Mezi dokumenty je osvědčení podepsané gen. Píkou, že npor. let. Jaroslav Oldřich Vrána se přihlásil do čs. zahraniční armády 24. ledna 1940 v Bukurešti. Vrána hledá kamarády, kteří s ním prodělali výcvik v Egyptě a v Haifě, jakož i Adolfa Navrátila, důstojníka Royal Navy, který s ním skákal v Jugoslávii. --Ví někdo, zda Láda Pospíšil byl vycvičen jako parašutista, příp. zda byl shozen za nepřátelskými liniemi? --Podle sdělení R. Matuly je třetí stojící zleva na vedlejším obrázku /nad V. Holubem?/ Láda Soukup, člen para skupiny IRIDIUM. /Skupina IRIDIUM, ve složení Křičenský, Soukup, Kobylka a Špot, byla sestřelena nad Mchovem 14.3. 1943; byly pověsti, že někteří z nich zřícení letadla přežili - snad se některému podařilo vyskočit padákem - a byli bavorskými sedláky vidlemi ubodáni k smrti. /--Máme text přednášky plk. R. Hockey-ho, kterou pronesl na sympoziu o výsadcích v Němci okupované Evropě za války - v Lucemburku v březnu 1986. Hockey, který velel 138 angl. peruti pro zvláštní účely, tvrdil, že velké ztráty měla peruť při operacích nad Varšavou, během varšavského povstání; letadla byla sestřelena Sověty. --Pátráme v am. archívech o dvou para skupinách: COTTAGE I /velel jí kpt. Baranský/ a COTTAGE II. /Vlastislav Žuk/. První byla vysazena na Slovensku, druhá v jižních Čechách. Obě startovaly z Bari. Žuk byl shozen v op. pásmu Pattonovy 3. armády 10.2.45 a má žít v USA. --Štefan Košina ze skupiny MANGANESE přišel o život v Anglii před třemi lety, po pádu se schodů. Adresu jeho vdovy máme. --Ant. Bartoš, velitel skupiny CLAY, má stejné zájmy a ideály, jaké měl od začátku exilu a žije stále na adrese: 25-20 14th Place, Astoria, N.Y. 11102, USA. --21.11. tomu bude 5 let, co v Anglii zemřel býv. angl. parašutista Jiří Šnábl-George Scott. Byl původně určen pro operaci proti Heydrichovi, ale v poslední fázi výcviku si zlomil páteř. --Podle K.J. byl radiotelegrafista Jiří Potůček-Tolar ze skupiny SILVER A, operátor stanice "Libuše", jedním z nejstatečnějších parašutistů. Po útěku z Ležáků vysílal od Burdychů v Končinách. Tam se Gestapo zmocnilo vysílačky, klíče a kódu, ale pokus o rádiovou proti-hru "PURPUR" nebyl úspěšný. Potůček zastřelil český četník Půlpán v lese u Rosic. --Karel Tichý, velitel skupiny DESTROYER má adresu: Les Tourrettes, 267 40 Sauzet, France. --Pražský "Hlas Rev." přinesl 2 články o operacích skupin SILICA I a II. J. Marek uvedl, že evakuaci Krzáka a Copeho provedl 17.11.44 letounu typu Lysander z partyzánského "letišť" u Cortemilii. --Sborník "Severní Morava", č. 53, přinesl nedávno informativní článek "Paraskupina GLUCINIUM a severomoravský odboj" z pera Z. Jelínka. /Ve skupině byli: Lepařík, Hanina, Cikán a Trpík; stanice "Marie". /--F. Bogataj nám napsal, že neodsuzuje paušálně nikoho ze svých kamarádů-parašutistů, kteří byli donuceni Gestapem ke spolupráci. Vyjádřil to takto: "Nikdo nemá právo soudit tzv. "zrádce", protože my jsme nebyli v jejich kůži." --Podle některých pramenů byla operace SILICA zbytečná, protože celé roty českého vládního vojska /hlavně z popudu škpt. Močky/ přešly k italským partyzánům 2 měsíce před výsadkem; obě para-skupiny měly za úkol přechod k partyzánům urychlit. --25.10.41 popravilo Gestapo v Praze 6 osob za pomoc "nepřátelským padákovým agentům". O koho šlo a o který výsadek se jednalo? --"HR" přinesl pěkný článek o škpt. A. Opálkovi, který se narodil 4.1.1915 v Rešicích u Mor. Krumlova. --U pomníku padlých ve Věšíně na Rožmitálsku se konala tržyna za rodinu Viktorovu/otec Josef, matka Božena, osmnáctiletá dcera Marie a patnáctiletý syn Jiří/ ze samoty Výrovny. Byli zastřeleni Gestapem 1.7.42 za pomoc parašutistovi B. Grabovskému ze skupiny INTRANSITIVE. --T.C. nám napsal, že je otázka, zda Heydrich vyvážil hodnotu těch 30.000 čs. vlastenců, kteří chyběli v únoru 48.



Na břehu Traawsfynyského jezera v severním Walesu na podzim r. 1942. Zleva: škpt. Svatopluk Chrástina a npor. František Bogataj, který byl velitelem čtyřčlenného výsadku CARBON. Tento výsadek měl úkol spojovací, zpravodajský, organizační, jakož i přijímání osob a materiálu. Prostor působení: jihovýchodní Morava /Uherské Hradiště, Uherský Brod/. Předpokládaný dopad: Hodonínsko. Skutečný dopad: mezi Vacenovicemi a Ratiškovými. Výsadek proveden v noci z 12. na 13. dubna 1944. Mimo Bogataje patřili do skupiny také: telegrafista čet. asp. Jaroslav Šperl, rt. Josef Vanc a rt. František Kobzík. Posledně dva jmenovaní přišli o život při zatýkání českými četníky u Rudic. Šperl a Bogataj žijí v USA. Skupina patřila - i po zdemolování na poloviční stav - mezi nejúspěšnější para skupiny operující na Moravě. Dosáhla také největší počet shozů zbraní z anglické strany. Prostřednictvím oddílu CARBON-BOHUSLAVICE spolupracovala i s kan. letcem R. Bastablem /viz článek na 1. straně min. čísla/.



Kdesi v Anglii v r. 1940: zleva stojící Václav Majer /pozdější ministr výživy v poválečné čs. vládě/, Václav Holub /pozdější poslanec Proz. národního shromáždění/. Před Holubem sedí Robert Matula, pozdější člen para skupiny WOLFRAM, který žije v Kanadě. Zleva upravo s botou je švec, který všem opravoval boty. Chlapci zřejmě hrají karty.



Sten vz. II.

POHLED SE STRANY



Střední východ v r. 1942: por. Stanislav Kraus /prostřed/ s několika poddůstojníky protiletadlového pluku. V Anglii prodělával parašutistický výcvik. Zda byl vysazen, nevíme. Na konci války měl hodnost štábního kapitána. Žije v ČSSR. Byl mezi vojáky velmi oblíben.

Dne 13. února 1942 byl do spisů londýnského Ministerstva národní obrany zařazen šestistránkový dokument, který měl jednáci číslo 246-C/42. Byl napsán jednoduše: AUTOMATICKÁ PISTOLE STEN VZOR II. Zachytil technické detaily zbraně, kterou dne 27. května 1942 v Praze držel v ruce Josef Gabčík. Zamířil ji na SS-generála R. Heydricha; plánoval jednu dávku na jeho lesklé řady na prsou a dvě dlouhé dávky na hlavu pod postřibřenou čepicí. Ukazováčkem pravé ruky stiskl spouštěadlo.. automatická pistole však zůstala němá. Proč se tak stalo, o tom trvá diskuse mezi lidmi, kteří se tou otázkou zabývali. Zaznamenali jsme již v "Kan. Listech" vysvětlení nejměrodatnější a to z pera válečného instruktora čs. parašutistů a jejich dispečera při shazování nad tzv. Protektorátem, tehdejšího škpt. gšt. Jaroslava Šustra, který žije poblíž Washingtonu, DC: "I am of the opinion, that Gabčík, when he was using it, was so nervous /and who would not be!/, that he did not lock properly the barrel and the block, whereby the chamber was too large and did not allow the hammer to pierce the detonator, so it did not fire." Když Gabčík držel pistoli v ruce, zásobník /magazine/ měl po levé straně; náboje byly velikosti 9 mm.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇÍ

Podle švýc. "Zpravodaje" se v srpnu tr.u Vídni sešli Z.Mlynář, P.Kohout a P.Janýr s Jiřím Hájkem z Prahy.--Spisovatelka Hana Šklíbová, nar. r. 1897 v Hradci Králové, zemřela v Norsku. Bylo jí skoro 90.--V nakladatelství "Rozmluvy" /18 Church Hill, Purley, Surrey CR2 3QN, England/ vyjdou ve dvou svazcích paměti dr. L. Feierabenda. Edici původních osmi knih u dělal V. Šikl.--Jar. Dresler napsal pro "Nár. Politiku" vystižnou recenzi knihy Hejla a Kaplana "Zpráva o organizovaném násilí".--INDEX vydal znovu krátkou studii V. Černého "Jar. Seifert - náčrt k portrétu" /vyšla jako soukromý tisk v r. 1954/.--Prof. dr. Josef Fišera se ujal funkce předsedy Sdružení čs. dobrovolníků ve Francii.--Informativní je článek "Letní putování po českém Římě" z pera Jar. Pavlíka, který vyšel v "Demokratické exilu".--25 let uplynulo od tragické smrti exulanta-novináře Otty Gráfa.--Překvapující informace má článek o včelách a jejich užitečnosti "V přírodě máme spojence" v australských "Hlasech".--Sjezd Čs. sociální demokracie se plánuje na září 1988; asi v Mnichově. Sjezdu francouzské sesterské strany se účastnil dr. Bernard, holandské Jiří Loewy a J. Gut. Porad v Itálii se účastnil Karel Hrubý.--Publishing House Cramerius /za vedení Jiřího Hory/ vydal 6 pěkných knih; jednou z nich je Drábkova věc "Oženil jsem se s královnou". Adresa: Im Welschland 18, 8910 Affoltern/Albis, Switzerland.--Rodina Přibylůva v Göttingen, NSR, plánuje emigraci do Kanady.--Dr. O. Podlaha, rezident Švédska, se účastnil sjezdu tukových chemiků v Hamburku.--Pavel Tigrid nám poděkoval za gratulaci v min. čísle "KL", ale foto neposlal; poznamenal, že na všech je ošklivý.--Upřímný projev soustrasti posíláme Standovi Schottlovi do Malmö ve Švédsku; 29.10. mu náhle zemřela jeho paní Elisabeth, 55. Založila moderní překladatelskou službu; podnik povede nyní dcera Eli Schottl.--Čs. Country Club, 30 Devonshire Rd., Kempscreek, NSW 2171, Austrálie, plánuje v r. 1988 sjezd všech našich usedlých v Austrálii, současně s oslavami 200. výročí Austrálie.--Naši v Rakousku jsou znepokojeni výhledem, že se v r. 88 očekává na 20.000 žádostí o asyl ze strany polských turistů; od 1. ledna nebudou Poláci potřebovat rakouské návštěvní visum.--Velké těžkosti mají naši v Anglii při pokusu o další emigraci do Kanady. Většina z nich má jen povolení k dočasnému pobytu v Anglii.--Dr. Vilém Bernard, znalec sovětských poměrů, se domnívá, že náprava v SSSR je možná jen tehdy, když dojde k propuštění všech obětí dosavadní persequce, včetně ně Švéda R. Wallenberga.

REDAKCI DOŠLO

Nadcházející rok 1988 bude dvacátým výročím okupace naší vlasti armádami varšavského paktu, dvacátým výročím vzniku K-231 v Praze na Žofíně, pro mnohé z nás taky dvacátým výročím nuceného opuštění našeho domova. Bude také čtyřicátým výročím uchvacení moci rudým terorem, čtyřicátým výročím nastolení diktatury násilí, lži a podvodu.

My, bývalí političtí vězni, chceme v tomto roce 1988 vztýčit první památník obětem komunistické hrůzovlády a teroru v Československu, německého svědka s.mrti všech, kteří obětovali své životy za svobodu a demokracii. Nejen my, bývalí političtí vězni, ale celá československá veřejnost, ať již dnes v exilu či doma, nesmíme zapomenout na slovy popravených, ubitých při výslechu či brutálně zavražděných bez soudů. Neměli bychom zapomínat těchto hrdinů našeho věku, kteří obětovali své životy za nás všechny.

Klub K-231 si vzal za úkol tuto myšlenku uskutečnit.

Pokud snad nejste informováni o tom, co K-231 znamená, tedy jen stručně vysvětlím. V roce 1948 byl vydán zákon na ochranu lidové demokratické republiky známý pod číslem paragrafu 231/48 Sb., podle něhož v následujících letech; zločinná justice vraždila ve jménu třídní spravedlnosti své odpůrce. V době Pražského jara pak vznikla v Praze na Žofíně organizace K-231, která sloučovala většinu bývalých politických vězňů. Jejím heslem bylo "Aby se to již nikdy neopakovalo".

Zde v Torontě vznikl Klub K-231 v létě v roce 1985 a za krátkou dobu se vyvinul ve velmi silnou organizaci, která zastupuje mnohé bývalé politické vězně nejen v Kanadě, ale i v USA a Evropě. V práci klubu je zapojen i "Kruh přátel K-231", ve kterém jsou naši přátelé, kteří měli to štěstí, že se nestali v kriminálech našimi bratry a sestrami. Náplní Klubu je připomínat veřejnosti, že bezpráví z let padesátých stále trvá. Peněžně podporujeme naše staré a nemocné bývalé spoluvězně doma, se světem jsme spojeni vlastním časopisem K-231, vydávaným každý druhý měsíc. Peníze na podpory a vydávání časopisu získáváme jednak z darů našich přátel, jednak pořádáním různých akcí společně s Kruhem přátel K-231.

Prozatímní plán památníku je zcela prostý, nepravidelný přírodní mramorový či žulový kámen se dvěma opracovanými plochami pro krátký český a anglický text. Památník bude se svolením Masaryk Memorial Institutu umístěn v prostorách Masaryktownu /Toronto-Kanada/, národním středisku Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusů.

Tato myšlenka se ovšem nedá uskutečnit bez spolupráce a účasti široké exilové veřejnosti.

Potřebujeme vaši pomoc nejen finanční. Rádi bychom slyšeli i vaše názory, rádi bychom přijali i vaše návrhy /např. na znění nápisu na památníku/. Času je opravdu málo, a proto vás prosíme o váš příspěvek v co nejkratší době. Jména všech dárců a výše příspěvků budou pravidelně uveřejňovány v časopise K-231 a jiném exilovém a krajském tisku. Dary těch, kteří si nepřejí být jmenováni, budou označovány pouze iniciálami.

Korespondenci adresujte a vaše šeky laskavě vyplňte na:

Monument
P.O. Box 2323, Postal Station B
Scarborough, Ont.
M1N 2E9, Canada

Výbor pro vybudování památníku

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

30 let své existence oslavil podnik TU-ZEX. Má nyní 80 prodejen a získává pro státní pokladnu na 200 milionů dol. ročně.--Od začátku r. 88 budou možné "rodinné" restaurace a menší prodejny v soukromých rukou.--Jiří Menzel natočil nový film "Domove, sladký domove".--"75" oslavila herečka Vlasta Fabiánová.--Na východním Slovensku se zas objevili bobři.--V býv. Domě koberců po nákladné restauraci byl otevřen Dům elegance s luxusními cenami.--V Praze zemřel znalec knižní vazby a typografie prof. Milan Hegar, 66.--"Lid. Demokracie" přinesla nedávno pěkný článek o Jarmile Novotné z pera J. Vituly. Je tam zmínka, že "první umělecké krůčky zaznamenala ve vinohradském Sokole".--354 rodáků z Volyně, usazených v 30ti různých místech ČSSR, se sešlo v Olbramovicích u Mor. Krumlova.--"Rudé Právo" přineslo 14.9. na 1. straně zajímavý článek o TGM. Nebyl zcela negativní.--V Bratislavě zemřel historik dr. Peter Ratkoš, 66.--Známý bratislavský herec Frant. Dibarbora se zabil v autonehodě; bylo mu 71 let.--Na videokasetách vydali 6 filmů s Vlastou Buriánem.--Protože deska Supraphonu

"To bylo Osvobozené divadlo" je rozebraná, plánuje se další vydání.--Milan Topič z Pardubic je vyšetřován za "korespondenci se známým v cizině".--Závodní rady přejímají funkci vedení podniků. Kontrolu má stále záv.org.KSČ.



Opat břevnovský Anastáz Opašek oslavil nedávno 40. výročí vysvěcení na kněze a byl přijat v soukromé audienci papežem Janem Pavlem II. V 50. letech byl přes 10 let čs. komunisty vězněn. Nyní žije v Rohr, záp. Německo.

VZPOMÍNKA



Dne 8. října t.r. tomu bylo 40 let, co v Praze zemřel muž, který se zasloužil o českou knihu... Arnošt Kvasnička, 48. Zakladatel nakladatelské firmy Kvasnička a Hampl nebylo ani 20 let, když navštívil básníka Jaroslava Křičku a začal vydávat jeho básně. Postupně vyšla díla Palackého, Jana Nerudy, B. Němcové, J.A. Komenského, K.H. Borovského, Z. Víntra, J. Rotha a j. Z cizích např. R. Roland, Dostojevský, Bocaccio a Thomas Mann. Česká kniha zůstane navždy A. Kvasničkovi věčná. Dokázal hodně. Čtenáři nezapomenou.



NABÍZÍ ČESKÉ FILMY
NA VIDEOKAZETÁCH
VHS NEBO BETA

CENA FILMU VČ. KAZETY
\$ 27.95

156 McKenzie St.
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 5A2
Phone (204) 582-3336



CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA



American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- * Dlouhodobé vklady
- * Denní úrokové vklady
- * Speciální vklady
- * RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

- * Hypotéky
- * Osobní půjčky
- * Speciální půjčky na nová auta
- * Line of credit
- * Šeková konia bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Otevřeno:

Pondělí, úterek, pátek: 10-7, úterý a středa 10-5, sobota 10-2.

IN MEMORIAM

V Kalifornii zemřel br. Jiří Špánek



Před uzavěrkou našich novin jsme se dověděli velmi smutnou zprávu, že v Kalifornii zemřel obětavý a od mládí sokolské myšlenky oddaný pracovník br. Jiří Špánek, člen výkonného výboru Československé národní rady americké a předseda její kalifornské odbočky severního Pacifiku.

Br. Špánek se narodil roku 1903 v Hostivari u Prahy. Pro sokolskou myšlenku jej nadchl jeho otec, který byl náruživým členem Sokola. Po elektro-technickém studiu v Praze, odešel do Paříže, kde nejdříve pracoval jako technik v rozhlasu a později u známé holandské firmy Phillips.

Volný čas s láskou obětavě věnoval činnosti v pařížském Sokole, kde zastával různé funkce jako instruktor, pokladník a vydavatel sokolského pařížského věstníku. Za druhé světové války byl mezi prvními dobrovolníky naší tvořící se zahraniční armády ve Francii. Patřil tam rovněž k zakladatelům česko-slovenského sokolského hnutí za obnovení svobody. Zažil ústup a kapitulaci francouzské armády. Po návratu do Paříže byl po celou dobu války pod dohledem Gestapa.

Po válce si velmi brzo uvědomil nebezpečí šířícího se komunismu a jeho snahy o ovládnutí světa. Dal se proto hned do práce. Z Paříže začal psát pro české noviny, vycházející v USA. V r. 1952 se svou ženou Annou a mladším synem Zdenkem přesídlil do Ameriky, kde jeho starší syn Jiří sloužil v americké armádě. Hned po svém příjezdu se usadili v Chicagu, kde prožili několik let. Odtud se odstěhovali do Kalifornie, kde pak trvale zakotvili.

Na půdě svobodné Ameriky se opět plně rozvinula národní obětavá činnost a vlastenecké nadšení br. Špánka jak v Sokole, tak v Československé národní radě americké. Svými články a zprávami obohacoval nejen místní sokolské věstníky, ale posílal je i do ostatních českých novin. V Kalifornii málokterý podnik, či akce se obešla bez jeho účinné pomoci. Do poslední chvíle neustával bojovat a povzbuzovat nás, svým perem. Již nemocný - poslal do krajanského tisku své zprávy a živě sledoval veškeré dění v našem národním životě. Obětavé srdce dotlouklo v časných ranních hodinách ve středu 11. listopadu 1987.

Čest budiž jeho památce!
HLAS NÁRODA

ZA OTCEM JAROSLAVEM POPELKOU, S.J. (12.V.1917 - 30.IX.1987)

"Londýnské Listy" za redigování dp.dr.Langa nadepsaly článek o odchodu dp.J.Popelky "Kalifornie osiřela..". Měl ovečky hlavně v Los Angeles, ale působil i v San Francisku a v San Diegu. Za přátele se s dp.Popelkou rozloučil Msgr.P.Esterka a dr.Lang,s kterým se znal od časů gymnasijských studií,z noviciátu,z filosofie, z koncentráku v Terezíně a poslěze z teologie v Anglii.Tam spolu začali kat.mis-si mezi krajany a vydávali "Nový Život". Od r.1953 půso-bil dp.Popelka v Kanadě: mezi Indiány na Manitoulin Island a pak mezi našimi krajany v Chathamu.Od r.1970 byl činný mezi našimi krajany v Kali-fornii,vydával "Věstník missie sv.Cyrila a Metoděje" a za-sloužil se o vydání Pisma sv. v Hejčlově překladu. Naši v Kalifornii ho budou postrádat.



NAŠI V USA

ný ve všech existujících krajanských spolecích,mj.pochoval skoro 5.000 našich krajanů.Jeho syn Donald je lékařem v Reno,Nevada.--Krajané z celého státu Michigan se sešli na překvapence pro Ant.Čecha /k jeho 80.narozeninám/ a jeho paní/k jejím 75.narozeninám/.-- Pí Marie Hodková věnovala naši redakci "pod stromeček"krásnou knihu "Who Was Who In WW2" od J.Keegana.Jsme jí vděční.--Dokumentární knihu J.Pejskara"Pronásledování vlastenci" lze objednat za \$12.50US na adrese:J.P. 330 N.Stage Coach Lane,Fallbrook,CA.92028,USA.Má 278 stran.--7.12.oslaví Jožka Pejskar "75.--20. 11.tomu bude 5 let,co zemřel Karel Hlásný.--Manžel Jarmily Novotné Jiří Daubek byl baronem.--V. Ryšavý promluvil ve Washingtonu o pres.Wilsonovi.--Schůze zastupitelstva Rady svob.ČSR je v NY 21.a 22.11.--Při oslavě 28.X. v New Yorku promluví Jarmila Novotná a dr.Karel Steinbach.--Dr. Karel Hujer je podle tisku "nejznámějším občanem státu Tennessee".--V am.Kongresu byl podán návrh spec.zákona o am.občanství I.Lendlovi.--Z.Havran se usadil v Torringtonu,Ct.--Č.Ješina nesouhlasí v mnohých ohledech s obsahem knihy I.Svitáka"Velký skluz" a poslal své výhrady redakci "Proměň".--Jára Kohout je na turné v záp.Evropě.Znal Sášu Machova.--V USA má úspěch lyrická so-pranistka Alice Strejčková.--Ivan Sviták vydal vlastním nákladem studii o angl.spisovatelce Westonové,která zemřela

Za Mistrem Jiřím Zavřelem



Setkali jsme se po pr- vé v červnu 1949 na borském "Kremlu".Byli jsme přímými svědky justiční vraždy gen. Píky a o rok později mj.r.gšt.dr.R.Černého, poslance S.Broje a do-zorce Petelíka.Po této události nás osud rozdvojil.Po 37 letech jsme se opět sešli za- čátkem srpna letošní-ho roku.Bylo to setkání přátel,na které se v životě nezapomíná. Jiří zůstane v paměti mé a přátel jako skrom-ný,hluboce věřící kře-řtan,humanista a nes-mlouvavý nepřítel zla. Osud nám nedopřál,aby-chom se opět setkali, jak jsme si při rozlou- čení v L.A. slíbili. Zanechals nám,Jiří,svá umělecká díla vyjadřu-jící křesťanskou lásku k bližnímu a lásku k rodné zemi.Dík Tobě,kamaráde MUKLE-JIŘÍ.. Nechť je Ti americká půda lehkou. M.S. malá..

Další těžká rána pro krajanskou Ameriku:v Cedar Rapids,Iowa zemřel krajanský pracovník a novinář Ted.B.Hlubuček,86.Redigoval "Cedar Rapidské Listy" a chicagský "Hlasatel"a byl čin- goval "Cedar Rapidské Listy" a chicagský "Hlasatel"a byl čin- goval "Cedar Rapidské Listy" a chicagský "Hlasatel".Jeho syn Donald je lékařem v Reno,Nevada.--Krajané z celého státu Michigan se sešli na překvapence pro Ant.Čecha /k jeho 80.narozeninám/ a jeho paní/k jejím 75.narozeninám/.-- Pí Marie Hodková věnovala naši redakci "pod stromeček"krásnou knihu "Who Was Who In WW2" od J.Keegana.Jsme jí vděční.--Dokumentární knihu J.Pejskara"Pronásledování vlastenci" lze objednat za \$12.50US na adrese:J.P. 330 N.Stage Coach Lane,Fallbrook,CA.92028,USA.Má 278 stran.--7.12.oslaví Jožka Pejskar "75.--20. 11.tomu bude 5 let,co zemřel Karel Hlásný.--Manžel Jarmily Novotné Jiří Daubek byl baronem.--V. Ryšavý promluvil ve Washingtonu o pres.Wilsonovi.--Schůze zastupitelstva Rady svob.ČSR je v NY 21.a 22.11.--Při oslavě 28.X. v New Yorku promluví Jarmila Novotná a dr.Karel Steinbach.--Dr. Karel Hujer je podle tisku "nejznámějším občanem státu Tennessee".--V am.Kongresu byl podán návrh spec.zákona o am.občanství I.Lendlovi.--Z.Havran se usadil v Torringtonu,Ct.--Č.Ješina nesouhlasí v mnohých ohledech s obsahem knihy I.Svitáka"Velký skluz" a poslal své výhrady redakci "Proměň".--Jára Kohout je na turné v záp.Evropě.Znal Sášu Machova.--V USA má úspěch lyrická so-pranistka Alice Strejčková.--Ivan Sviták vydal vlastním nákladem studii o angl.spisovatelce Westonové,která zemřela v exilu v Praze r.1612.Studie má název:"A Forgotten Genius?".--Máme fotokopii "veselé reportáže ze smutných míst-českobudějovické věznice"pod ná-zvem"1/4 hodiny za mřížemi" z pera D.Šperkové,později provdané Prchalové. Reportáž vyšla v r.1937.Autorka žije v Kalifornii.--Během Masarykova večě-ra v San Diegu,CA.promluvil dr.Jiří Diamont z Holandska.--Koncem října zemřela v Chicagu známá am.Sokolka B.Čiháková.--Inž.Š.Papánek navštívil v doprovodu R.Fraštackého Israel a naše tamní krajany,včetně kibucu Masa-ryk.--Krajanská firma Americatone Int. v Las Vegas,Nevada/majitel:Joe J. Jaroš/ začala natáčet TV pořady "Las Vegas behind the scenes",za spoluprá-ce Ken Browna.Budou v pěti jazycích.--Josef Dražil žije ve Fallbrook,CA.--Drahokoupilovi nám napsali,že W.Matuška s paní měli velký úspěch v Edmon-tonu,Alberta.--V létě tomu bylo 5 let,co v NY zemřel nadaný autor Robert Horák.--Inž.Václav Adam se usadil v Hot Springs Village,Arkansas.--Na dotaz sdělujeme,že býv.poslanec Josef Kout, exulant po 48.roce,zemřel při návštěvě Pardubic 8.května 1970-za záhadných o-kolností.--Josef Pejskar nám zapůjčil k nahlédnutí svůj rukopis "Neklidná hranice-přes,skrže a pod Železnou opo-nou",71 stran. Nejdramatičtějšími úte-ky byly"Vlak svobody"v r.1960,který se zastavil až v záp.Německu a prorazil s několika sty cestujícími hraniční zá-tarasy,a ulet tří Dakot v r.1950 asi s 80ti pasažéry. O tři roky později se prostrílel přes vých.Německo Ctírad Ma-šín/syn národního hrdiny/ s bratrem a jedním kamarádem;dvěma dalším se to ne-podařilo.--Poslední literární práci ma-líře Jiřího Zavřela byl článek v "Hlasa-teli" o čs.skautingu v Los Angeles.

REDAKCI DOŠLO

Protože se naše výdaje spojené s produkcí a rozesíláním "Kanadských Listů" za poslední rok zvýšily, uvítali jsme dar od jistého čtenáře v USA,který si nepřeje být jmenován.. Poslal nám tučet zbrusu nových gramo desek "TGM" s poznámkou,abychom je prodali a výtěžek užili pro naši publikaci. Deska vyšla v omezeném nákladu v r.1960.Na 1.straně je:Čs.národní hymna,úvodní poznámka dr.Petra Zenkla, projevy Tomáše Masaryka k čs.dětem a k parlamentu z r.28, projev dr.E.Beneše na BBC z r.40, projev Jana Masaryka v San Fran-cisku z r.1945 a chorál "Ktož jsú Boží bojovníci"v podání Pěveckého sboru pražských učitelů. Na str.2 jsou:chorál "Svatý Václave" v po-dání Pěveckého sboru pražských vysokoškoláků,vyprávění dr.Alice Masarykové o vánočních zvycích v Masarykově rodině,část projevu gen.M.R.Štefánika/čte dr.Juraj Slávik/,řeč presidenta Wilsona k čs.legionářům z července 1918/čte dr.Jan Drábek/ a recitace básně Jaroslava Seiferta "Rozhovor se smrtí"/recituje L.Rogozová/.Proto- že jde o unikát,má cenu \$20 a hodí se jako znamenitý dárek pod stro-meček.. /Šeky laskavě na "Kan. Listy",ale neotálejte:zásoba je

DOMÁCÍ UZENINY * EVROPSKÉ LAHÚDKY



2216 BLOOR WEST (u Runnymede)

TORONTO, ONT. M6S 1N4

TEL: 766-8338

Máme také hrubou mouku a knedlíky.

HODLÁTE-LI KOUPIŤ NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na

GEORGE J. B. DANES

Family
Trust

Corporation Realtor

Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/